

Sygn. akt VU 847/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na rozprawie

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. sprawy J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o uregulowaniu należności

wynikających z decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 maja 2010 r. Nr (...)

w związku z wnioskiem organu rentowego o rozstrzygnięcie odwołania zgłoszonego w sprawie o sygn. VU.741/10 Sądu Okręgowego w Kaliszu

postanawia:

odrzucić wniosek organu rentowego

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 25 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., złożonym w sądzie w dniu 17 czerwca 2013 r., wniósł o rozstrzygnięcie sprawy z odwołania J. K. (1), w części nie objętej wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt VU 741/10, poprzez oddalenie odwołania.

J. K. (1) w zajęтым stanowisku, wniosku ZUS o wydanie orzeczenia oddalającego odwołanie nie poparła. W jej ocenie sąd pierwszorzadowo rozpoznając odwołanie od decyzji z dnia 26 maja 2010 r. w znacznej części uwzględnił odwołanie poprzez wskazanie w sentencji wyroku z dnia 8 maja 2010 r. tych należności, które podlegały uregulowaniu a co do pozostałych należności stwierdził brak podstaw do ich dochodzenia przez ZUS z uwagi na upływ terminu przedawnienia. W tych warunkach J. K. (1) podniosła, iż aprobejuje jedynie wydanie orzeczenia zatwierdzającego wskazany wyżej stan.

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 26 maja 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił wysokość należności J. K. (1) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za okresy: kwiecień – czerwiec 2000 r., październik – grudzień 2000 r., marzec – kwiecień 2001 r., listopad 2002 r., styczeń 2003 r., składek na ubezpieczenie zdrowotne za grudzień 2000 r., marzec 2001 r., kwiecień 2001 r., listopad 2002 r., Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Roszczeń Pracowniczych za listopad 2000 r., grudzień 2000 r., marzec 2001 r., kwiecień 2001 r. oraz kosztów upomnienia i odsetek za zwłokę naliczonych do dnia 25 maja 2010 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. K. (1) zarzuciła błędne rozliczenie wpłat na konto co naraża ją na powtórne zapłacenie tych samych składek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2012 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił wysokość należności odwołującej J. K. (1), z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, za listopad 2002 r. w kwocie 417,45 zł, za styczeń 2003 r. w wysokości 433,20 zł oraz odsetek od tych składek w kwocie 789 zł, z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za listopad 2002 r. w kwocie 95,88 zł i odsetek w kwocie 100 zł. W uzasadnieniu powyższego wyroku sąd ten wskazał, że za pozostałe okresy żądane przez ZUS należności uległy przedawnieniu.

Apelację organu rentowego od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi odrzucił jako niedopuszczalną albowiem skierowana została przeciwko orzeczeniu nieistniejącemu. ZUS bowiem w apelacji odnosił się do okresów pominiętych w sentencji zaskarżonego wyroku.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek ZUS o ponowne rozpoznanie odwołania w realiach niniejszej sprawy nie jest dopuszczalny.

Sąd ubezpieczeń społecznych w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 477⁸ k.p.c. i art. 477⁹ § 1 i 2 k.p.c. a także z przepisu art. 477¹⁰ k.p.c. rozpoznaje odwołania od decyzji organu rentowego. Z uregulowań tych wynika zatem, że to jedynie ubezpieczony względnie osoba, której praw i obowiązków dotyczy wydana przez organ rentowy decyzja w takim postępowaniu ma czynną legitymację procesową. To jedna z tych osób bowiem wyznacza czy w ogóle od decyzji składane jest odwołanie i jaki jest jego zakres. W żadnym wypadku uprawnienie do wszczęcia postępowania odwoławczego nie leży w gestii organu rentowego. Ma on bowiem przypisaną bierną rolę procesową. Tak przypisanej roli nie zmienia ewentualne nierozpoznanie całości roszczenia w tym przypadku całości odwołania. Inicjowanie takiego postępowania polegającego w istocie na zgłoszeniu roszczenia o rozpoznanie nie rozstrzygniętej orzeczeniem, pierwotnie zgłoszonego odwołania może być co do zasady zainicjowane przez podmiot mający bierną legitymację procesową (w tym przypadku organ rentowy) ale skuteczność procesowa takiej inicjatywy uzależniona jest od przyłączenia się do wniosku, podmiotu mającego czynną rolę procesową - w tym przypadku J. K. (1).

W niniejszym postępowaniu takiego przyłączenia nie było albowiem J. K. (1) nie była zainteresowana na tym etapie prowadzenia sprawy, wydaniem orzeczenia rozstrzygającego kwestię należności składkowych ponad to, co zawarł sąd okręgowy w wyroku z dnia 8 maja 2012 r., w sprawie VU 741/10. W jej ocenie sąd ten zmienił decyzję ustalając – w sposób pozytywny – te składki, które winny zostać zapłacone a co do pozostałych zawarł ocenę o ich przedawnieniu. Z takiej postawy strony, w żadnym elemencie nie da się wyprowadzić wniosku, iż ubezpieczona zgłosiła roszczenie o rozpoznanie pozostałych okresów wskazanych szczegółowo w zaskarżonej pierwotnie decyzji. Zatem nie było wniosku uprawnionej osoby aby mogła zostać otwarta droga postępowania sądowego. Droga ta w postępowaniu odrębnym z zakresu ubezpieczenia społecznego otwiera się w momencie zgłoszenia odwołania od decyzji organu rentowego. Odwołanie takie przysługuje adresatowi decyzji administracyjnej wydanej przez organ rentowy. Zatem wniosek ZUS złożony w przedmiotowej sprawie, w istocie dla uznania skutecznego otwarcia drogi postępowania sądowego należałoby zakwalifikować jako kolejne odwołanie od decyzji z dnia 26 maja 2010 r. Uprawnienie to złożenia takiego środka nie przysługuje jednak organowi rentowemu.

W myśl przepisu art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. W niniejszej sprawie taki przypadek zachodzi albowiem przepisy procesowe nie przewidują drogi postępowania cywilnego dla żądań inicjujących to postępowanie zgłaszanych przez organ rentowy. Jak wskazuje bowiem art.1 k.p.c. dopuszczalność drogi postępowania cywilnego przewidziano dla spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych ale

tylko w zakresie wniesionych odwołań od decyzji organów rentowych. Przedmiotowy wniosek ZUS nie będący takim odwołaniem nie podlegał zatem rozpoznaniu w trybie przepisów k.p.c.

W tych warunkach orzec należało jak w sentencji postanowienia.